

୧୯ ଜାନୁଆରୀ ୨୦୨୪ ଖୁତ୍‌ବା ଜୁମାର ସାରାଂଶ
ସ୍ଥାନ - ମସଜିଦ୍ ମୁବାରକ, ଇସଲାମାବାଦ୍ ଟିଲ୍‌ପୋଡ଼ି

ଓହ୍‌ଦ୍ ଯୁଦ୍ଧର ଉକ୍ତ ପରିସ୍ଥିତି ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ସଂଘର୍ଷର ବିଶ୍ୱାସବର୍ଦ୍ଧକ ଆଲୋଚନା ।
ଫିଲିଷ୍ଟିନ୍ ବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଦୁଆର ଆହ୍ୱାନ ।

ଅଶହଦୁ ଅଲଲା ଇଲାହା ଇଲଲ୍ଲାହୁ ଓହ୍‌ଦହୁ ଲାଶିରିକା ଲହୁ ଓଅଶହଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ ଅମ୍ମାବାଦ୍ ଫତ୍ତହୁବିଲ୍ଲା ହିମିନଶ୍ ଶୈତା ନିରରହିମ୍ । ବିସ୍‌ମିଲ୍ଲା ହିରରହେମା ନିରରହିମ୍ । ଅଲହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ରବ୍‌ବିଲ୍ ଆଲମିନ୍ ଅରରହମା ନିରରହିମ୍ । ମାଲିକି ସୋମିଦ୍‌ଦିନ୍ । ଇସ୍‌କା ନାବୁଦୁ ଓ ଇସ୍‌କା ନସ୍‌ତଇନ୍ । ଇହ୍‌ଦିନସ୍ ସିରାତଲ୍ ମୁସ୍‌ତକିମ୍ ସିରାତଲ୍ ଲଜିନା ଅନ୍‌ଅମତା ଅଲୈହିମ୍ ଶୈରିଲ୍ ମରସୁବି ଆଲୈହିମ୍ ଓଲ୍‌ହାଲ୍‌ଲିନ୍ ।

ତଶହୁଦ୍, ତଉଜ୍ ଓ ସୁରାଃ ଫାତିହାର ଆବୃତ୍ତି କରିବା ପରେ ପ୍ରିୟ ହଜୁର ଅନଓର^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ଓହ୍‌ଦ୍ ଯୁଦ୍ଧର ଚର୍ଚ୍ଚା ଚାଲିଥିଲା । ଆଜି ପରବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣାବଳୀ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି । ଯେପରିକି ଆଲୋଚନା ହୋଇଥିଲା କି ଶତ୍ରୁ ଏହା ଘୋଷଣା କରିଦେଲା ଯେ, ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ} ଶହିଦ୍ ହୋଇଗଲେ । ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି ହଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଶହିଦ୍ ହେବା ଖବର ପ୍ରଘଟ କଲା, ସେତେବେଳେ ସେହି ହୃଦୟ ବିଦାରକ ଖବର ଶୁଣି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର କି ଅବସ୍ଥା ହେଲା । ସେଥିସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବିସ୍ତୃତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଏପରି ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଇବ୍‌ନେ କଫିୟା ମଣିନେଲା କି ସେ ହଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ଶହିଦ୍ କରିବାରେ ସଫଳ ହୋଇଛି ସେତେବେଳେ ସେ ଚିକ୍କାର କରି ଘୋଷଣା କରିଦେଲା ଯେ, ହଜରତ ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ} ଶହିଦ୍ ହୋଇଗଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ ଯେ, ଘୋଷଣାକାରୀ ଶୈତାନ ଥିଲା । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଅନେକ ମନ୍ତବ୍ୟ ରହିଛି ଯେ, କିଏ ଘୋଷଣା କରିଥିଲା । ସମ୍ଭବତଃ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଲୋକମାନେ ଏହି ଘୋଷଣା କରିଥିବେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କେହି ଶୈତାନ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ମଧ୍ୟ ଥିବେ ।

ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ୍ ସାହେବ ନିଜ ପୁସ୍ତକ ସିରତ୍ ଖାତମୁନ୍ ନବାଲିନ୍‌ରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି; ସେତେବେଳେ ମୁସଲମାନମାନେ ତିନି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ଯୁଦ୍ଧ ଲଢୁଥିଲେ । ପ୍ରଥମ ଦଳ ସେମାନେ ଥିଲେ ଯେ ହଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଶହିଦ୍ ହେବା ଖବର ଶୁଣି ରଣକ୍ଷେତ୍ରରୁ ପଳାୟନ କରିଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହଜରତ ଉସମାନ^{ର.ଅ} ମଧ୍ୟ ସାମିଲ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ପବିତ୍ର କୁରଆନରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି ସେତେବେଳର ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତି ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ମନର ଅବସ୍ଥା, ନିଷ୍ଠା ଓ ଆତ୍ମାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି ପରମ ଦୟାଳୁ କୃପାଳୁ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମା କରିଦେଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କିଛି ପଳାୟନ କରି ମଦିନାରେ ପହଞ୍ଚି ଗଲେ । ଯଦ୍ୱାରା ମଦିନାରେ ମଧ୍ୟ ହଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଶହିଦ୍ ହେବାର ଗୁଜବ ଓ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ପରାଜୟ ଖବର ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ହୋଇଗଲା । ସୁତରାଂ ସମଗ୍ର ସହରରେ ଏକ କୋଳାହଳ ପୂର୍ଣ୍ଣ ବାତାବରଣ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଗଲା ଏବଂ ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଆବାଳ ବୃଦ୍ଧବନିତା ଓହ୍‌ଦ୍‌କ୍ଷେତ୍ର ଆଡ଼କୁ ବାହାରି ପଡ଼ିଲେ । କିଛି ଲୋକ ଦୌଡ଼ି ଦୌଡ଼ି ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ ଏବଂ ଅଲ୍ଲାଃଙ୍କ ନାମ ନେଇ ଶତ୍ରୁର ଧାଡ଼ିରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହୋଇଗଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଳ ସେମାନେ ଥିଲେ ଯେ ହଜୁର^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଶହିଦ୍ ହେବା ଖବର ଶୁଣି ଆଉ ଶତ୍ରୁର ପ୍ରତିଦ୍ୱନ୍ଦିତା କରିବାକୁ

ନିରର୍ଥକ ମଣି ରଣକ୍ଷେତ୍ରର ଗୋଟିଏ ପାର୍ଶ୍ୱକୁ ହଟିଯାଇ (ନିରବ) ବସି ପଡ଼ିଲେ । ତୃତୀୟ ଦଳ ସେମାନେ ଥିଲେ ଯେ ବରାବର ଶତ୍ରୁ ସହ ଲଢ଼ି ଚାଲିଥିଲା । ସେମାନେ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ଚତୁର୍ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ଘେରି ରହିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭୂତପୂର୍ବ ସମର୍ପଣତାର ପ୍ରତିଭା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅଧିକାଂଶ ଯୁଦ୍ଧକ୍ଷେତ୍ରରେ ଏଣେତେଣେ ବିକ୍ଷିପ୍ତ ହୋଇ ଶତ୍ରୁର ମୁକାବିଲା କରୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦଳକୁ ଯେମିତି ଯେମିତି ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଜୀବିତ ଥିବା ଖବର ମିଳୁଥିଲା ସେମାନେ ପାଗଳଙ୍କ ପରି ଶତ୍ରୁର ମୁକାବିଲା କରି ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ନିକଟରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ଚାଲିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଯୁଦ୍ଧର ଅବସ୍ଥା ଏପରି ଥିଲା କି କୁରେଶର ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ସମୁଦ୍ରର ଧ୍ୱଂସକାରୀ ଲହରୀ ସଦୃଶ ଚତୁର୍ପାର୍ଶ୍ୱରୁ ମାଡ଼ି ଆସୁଥିଲା । ଆଉ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିଗରୁ ତୀର ବର୍ଷା ହେଉଥିଲା । ଏହା ଦେଖି ଉତ୍ସର୍ଗାମାନେ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଚାରିପଟେ ଏକ ଘେର ତିଆରି କରି ତାଙ୍କୁ ନିଜ ପଛରେ ଆବୁଆଲ (ଲୁକୁୟିତ) କରିନେଲେ । ତଥାପି ଯେତେବେଳେ ଆକ୍ରମଣ ତୀବ୍ରତର ହେଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ଏହି ହାତ ଗଣତିର ସାହାବା ଏଣେତେଣେ ବିଚ୍ଛୁରିତ ହୋଇଯାଉ ଥିଲେ । ଏପରି ଅବସ୍ଥାରେ କେତେକ ସମୟରେ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ କଦାଚିତ୍ ଏକାକୀ ରହିଯାଉ ଥିଲେ ।

ଏପରି ଏକ ଉତ୍ତର ପରିସ୍ଥିତିରେ ହଜରତ ସାଦ୍ ବିନ୍ ଓକାଶ ^{ର.ଅ}ଙ୍କର ଅମାନ୍ୟକାରୀ ଭାଇ ଉତ୍ତରା ବିନ୍ ଓକାଶ ଏକ ପଥର ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ପବିତ୍ର ମୁଖକୁ ଫିଙ୍ଗିଲା । ଯଦ୍ୱାରା ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ଏକ ଦାନ୍ତ ଭାଙ୍ଗିଗଲା ଓ ୩୦ ମଧ୍ୟ କ୍ଷତାକ୍ରମ ହେଲା । ଆଉ ଏକ ପଥର ଅବଦୁଲ୍ଲାଃ ବିନ୍ ଶହାବ୍ ମଧ୍ୟ ଫିଙ୍ଗିଲା ଯାହାକି ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ପବିତ୍ର କପାଳକୁ ଆଘାତ କରିଦେଲା । କିଛିକ୍ଷଣ ପରେ ତୃତୀୟ ପଥର ଇବ୍ନେ କମିୟା ନିକ୍ଷେପ କଲା ଯାହାକି ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ପବିତ୍ର ଗାଳରେ ବାଜିଲା, ଫଳରେ ଆପଣ ^{ସ.ଅ} ପରିଧାନ କରିଥିବା ମୁକୁଟର ଦୁଇଟି କଢ଼ି ଗାଳରେ ଧସି ହୋଇଗଲା ।

ହଜରତ ମୁସଲିମ୍ ମଉଦ ^{ର.ଅ} ଦୁଆ ସ୍ୱୀକୃତ ହେବାର ଦର୍ଶନ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବିସ୍ମୃତ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ଓହ୍ଲାଇ ଯୁଦ୍ଧର ଏହି ଘଟଣା ଚର୍ଚ୍ଚା କରିଛନ୍ତି; ଆପଣ କହନ୍ତି- ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ଧରିବା ନିମନ୍ତେ ଇରାନର ସମ୍ରାଟ ନିଶ୍ୱୟ କରିନେଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଧରିବା ପାଇଁ ସୈନିକ ପହଞ୍ଚି ନଥିଲେ କେବଳ ଯମନର ଗଭର୍ନର ସନ୍ଦେଶବାହକ ପହଞ୍ଚି ଥିଲା ଯେ, ମହାପରାକ୍ରମୀ ପରମେଶ୍ୱର ସମ୍ରାଟର ପୁତ୍ର ମନରେ ଏହି କଥା ଉଦ୍ରେକ କରି ତାହା ହସ୍ତରେ ନିଜ ପିତାକୁ ହତ୍ୟା କରାଇଦେଲେ । କିନ୍ତୁ ଓହ୍ଲାଇ ଯୁଦ୍ଧରେ ଶତ୍ରୁ ଆପଣଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କଲା, ପଥର ଫିଙ୍ଗି ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ପବିତ୍ର ଦାନ୍ତ ଓ ଚେହେରାକୁ କ୍ଷତାକ୍ରମ କରିଦେଲା । ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ମୁକୁଟର କଣ୍ଟା ତାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ବିଛ (ଧସି) ହୋଇଗଲା ଏବଂ ଆପଣ ଚେତାଶୂନ୍ୟ ହୋଇ ଚଳି ପଡ଼ିଲେ । ଆଉ ସଭିଏଁ ମଣିନେଲେ ଯେ, ହଜୁର ^{ସ.ଅ} ଶହିଦ୍ ହୋଇଗଲେ । ଏବେ କେହି ଯଦି ଆପଣ କରେ କି ଯଦି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ସମ୍ମାନ ଓ ଗରିମାର ଏତେ ଖୁଆଲ ଥିଲା କି ଆପଣ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ସକାଶେ ଏତେ ଦୂରରେ ରହିଥିବା ଇରାନର ମହାପ୍ରତାପୀ ସମ୍ରାଟକୁ ବଧ କରାଇଦେଲେ ତେବେ ଓହ୍ଲାଇ କ୍ଷେତ୍ରରେ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ଶତ୍ରୁକୁ ଏପରି ପଥର ମାଡ଼ କରିବାର ଅବସର କାହିଁକି ଦେଲେ ? ତେବେ ଏହି ଆପଣ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ । ଏହା ଅଲ୍ଲୁଃତାଲାଙ୍କ ନିୟତି ଓ ଗୋପନୀୟତା । କେତେକ ଅବସରରେ ସେ ସାମାନ୍ୟ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଧରପକଡ଼ କରି ନେଇଥାନ୍ତି ତ ଆଉ କେତେକ ସମୟରେ ନିଜ ନିୟତିରେ କୋହଳା ଅବଲମ୍ବନ କରିଥାନ୍ତି । ଯଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟର ଅସହାୟତା ଓ ଅକ୍ଷମତା ପ୍ରମାଣ ସିଦ୍ଧ ହେବ ।

ସେ ଯାହା ହେଉ ଓହ୍ଲଦ୍ ଯୁଦ୍ଧର ଘଟଣାବଳୀର ଆଲୋଚନା ଚାଲିଛି । ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଶହିଦ୍ ହେବା ଗୁଜବ ପରେ ସାହାବାମାନେ ସ୍ଵଚକ୍ଷୁରେ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ଦର୍ଶନ କରିନେଲେ । ଏହି ଘଟଣାଚକ୍ରର ବିସ୍ତୃତ ବିବରଣୀ ଏପରି ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ହଜରତ ଅବୁ ଉବେଦାଃ^{ର.ଅ} ପ୍ରଥମ ସାହାବି ଥିଲେ ଯେ ସର୍ବପ୍ରଥମେ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିଲେ କି ଆପଣ^{ସ.ଅ} ଜୀବିତ ଓ ସୁରକ୍ଷିତ ଅଛନ୍ତି । ସେ କୁହନ୍ତି; ମୁଁ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କର ନେତ୍ରକୁ ଦେଖି ଚିହ୍ନିଲି ଯାହାକି ମୁକୁଟ ତଳୁ ଉତ୍ତଳମୟ ପ୍ରତୀୟମାନ ହେଉଥିଲା । ମୁସଲମାନମାନଙ୍କୁ ଯେମିତି ଯେମିତି ଏହି ସୁତନା ମିଳି ଚାଲିଲା ସତ୍ତ୍ଵେ ଆପଣ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ନିକଟରେ ରୁଣ୍ଡ ହୋଇଚାଲିଲେ । ଯେତେବେଳେ ସତ୍ତ୍ଵେ ସ୍ଵଚକ୍ଷୁରେ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ଦେଖିନେଲେ ସେତେବେଳେ ସାହାବାମାନେ ଚତୁର୍ପାର୍ଶ୍ଵରୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଘେରି ରହିଲେ । ହଜରତ ମିର୍ଜା ବଶିର ଅହେମଦ୍ ସାହେବ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି; ଯେତେବେଳେ କୁରେଶ ସାମାନ୍ୟ ପକ୍ଷକୁ ହଟିଲେ ସେତେବେଳେ ଯେଉଁ ମୁସଲମାନମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ ସେମାନେ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ଆପଣଙ୍କ ଚତୁର୍ପାର୍ଶ୍ଵରେ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇଗଲେ ଏବଂ ଆପଣ^{ସ.ଅ} ନିଜର ସେହି ଅନୁଚରମାନଙ୍କ ସହ ଧିରେ ଧିରେ ପର୍ବତ ଶିଖରକୁ ଚଢ଼ି ଏକ ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ । ମାର୍ଗରେ ମକ୍କାର ଜଣେ ଧନାତ୍ମ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଅବି ବିନ୍ ଖଲଫ୍ ନଜର ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ପଡ଼ିଲା । ବସ୍ତୁତଃ ସେ ରାଗ, ଘୃଣା ଓ ଶତ୍ରୁତାର ଅଗ୍ନିରେ ଅନ୍ଧ ହୋଇ ଏହି ଅପଶବ୍ଦ “କହଲା ନଜୌତୁ ଇନ୍ ନଜା” କହି ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଯଦି ମୁହମ୍ମଦ^{ସ.ଅ} ଏଠାରୁ ଜୀବିତ ଖସିଗଲେ ତେବେ ମୋତେ ନିସ୍ତାର ମିଳିବ ନାହିଁ । ସାହାବା ତାକୁ ଅଟକାଇବାକୁ ବାହାରିଲେ କିନ୍ତୁ ହଜୁର^{ସ.ଅ} ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ, ତାହାକୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ ଏବଂ ତାହାକୁ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିବାକୁ ଦିଅ । ଆଉ ଯେତେବେଳେ ସେ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆପଣ ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ନିକଟତର ହେଲା ସେତେବେଳେ ହଜୁର^{ସ.ଅ} ଗୋଟିଏ ବଛା ନେଇ ତାହାକୁ ମାରିଲେ ଯଦ୍ଵାରା ସେ ଚକ୍କର ଖାଇ ତଳେ ଚଳି ପଡ଼ିଲା । ପୁନଶ୍ଚ ଉଠି ଚିକ୍କାର କରି ପଳାୟନ କଲା ଯଦିତ ତାହାକୁ ଗଢ଼ୀର ଆଘାତ ଲାଗି ନଥିଲା ତଥାପି ମକ୍କା ପହଞ୍ଚିବା ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ସେ ଶେଷନିଶ୍ଵାସ ତ୍ୟାଗ କରିଦେଲା ।

ଯେତେବେଳେ ହଜୁର^{ସ.ଅ} ପର୍ବତର ସୁରକ୍ଷିତ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଗଲେ । ସେତେବେଳେ କୁରେଶର ଏକ ଦଳ ଖାଲିଦ୍ ବିନ୍ ଓଲିଦ୍ଙ୍କ ନେତୃତ୍ଵରେ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଚଢ଼ି ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲା କିନ୍ତୁ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ୍ରମେ ହଜରତ ଉମର^{ର.ଅ} କିଛି ପ୍ରବାସକାରୀ ସାହାବାଙ୍କୁ ସାଥରେ ନେଇ ସେମାନଙ୍କର ମୁକାବିଲା କରି ତାଙ୍କୁ ପତ୍ତିତ କରିଦେଲେ । ଆଉ ଏକ ବର୍ଷନାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ହଜୁର^{ସ.ଅ} ଚଙ୍ଗାଣ ଉପରକୁ ଚଢ଼ିବାକୁ ଅଗ୍ରସର ହେଲେ କିନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ପବିତ୍ର ମଥାରେ ଲାଗିଥିବା ଆଘାତରୁ ରକ୍ତ କ୍ଷରିତ ହେବା ଏବଂ ଦୁର୍ବଳତା ଯୋଗୁଁ ପର୍ବତ ଉପରକୁ ଚଢ଼ି ପାରିଲେ ନାହିଁ । ଏହା ଦେଖି ହଜରତ ତଲହା ବିନ୍ ଅବିଦୁଲ୍ଲାଃ ଆପଣଙ୍କୁ ନିଜ କାନ୍ଧ ଉପରେ ବିରାଜିତ କରାଇ ଉପରକୁ ନେଇଗଲେ । ହଜୁର^{ସ.ଅ} ସେହିକ୍ଷଣି କହିଲେ; ଆଙ୍କ ପାଇଁ ବୈକୁଣ୍ଠ ଅନିବାୟର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ହଜରତ ଆଏଶା^{ର.ଅ} କୁହନ୍ତି; ହଜରତ ଅବୁବକର^{ର.ଅ} ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟ ଓହ୍ଲଦ୍ ଯୁଦ୍ଧର ଚର୍ଚ୍ଚା କରନ୍ତି ଏହି କଥା ହିଁ କହିଥାନ୍ତି କି ସେହି ଦିନ ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ହଜରତ ତଲହା ^{ର.ଅ}ଙ୍କର ଥିଲା ।

ଓହ୍ଲଦ୍ ଯୁଦ୍ଧରେ ହଜୁର ^{ସ.ଅ}ଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଆଘାତ ଲାଗିଥିଲା ସେଥିସଂକ୍ରାନ୍ତରେ ବୁଖାରୀରେ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଛି, ହଜରତ ଫାତିମା^{ର.ଅ} ଆପଣଙ୍କ କ୍ଷତସ୍ଥାନକୁ ଧୋଉ ଥିଲେ ଏବଂ ହଜରତ ଅଲୀ^{ର.ଅ} ଢାଳରୁ ପାଣି ଢାଳୁଥିଲେ । ହଜରତ ଆଏଶା^{ର.ଅ} ଦେଖିଲେ ଯେ, ଜଳ ଦ୍ଵାରା ଅଧିକ ରକ୍ତସ୍ରାବ ହେଉଛି ତେଣୁ ସେ ଅଖାର

ଏକ ଚୁକ୍କୁଡ଼ା ଜାଳି କ୍ଷତ ସ୍ଥାନରେ ବାନ୍ଧିଦେଲେ, ଯଦ୍ୱାରା ରକ୍ତ ନିର୍ଗତ ହେବା ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା । ହଜୁର^{ସ.ଅ} କହିଲେ; ସେହି ଜାତି କିପରି ସଫଳ ହେବ ଯେ ନିଜ ଅବତାରଙ୍କୁ କ୍ଷତାକ୍ତ (କରିବାର ଜଘନ୍ୟ ଅପରାଧ) କଲା ଏବଂ ତାହାର ସମ୍ମୁଖ ଦାକ୍ତ ଭାଙ୍ଗି ଦେଲା ଯେତେବେଳେ ସେ ତାଙ୍କୁ ଅଲ୍ଲାହଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଡାକିବା ଦେଉଛି । ମହାମହିମ ହଜୁର ଅନୂର^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ପରବର୍ତ୍ତୀ ଘଟଣାବଳୀ ଇନ୍ଦ୍ୱିଶାଅଲ୍ଲାଃ ଆସନ୍ତାରେ ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବି ।

ପ୍ରିୟ ହଜୁର ଅନୂର^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ମୁଁ ଫିଲିଷ୍ଟିନ୍ ବାସୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଶେଷ ଦୁଆ କରିବାକୁ କହି ଆସୁଛି । ସମ୍ପ୍ରତି ମୁସଲମାନ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନେ ଏପରି ସଙ୍କଟାପର୍ଣ୍ଣ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏକ ହୋଇ ଫିଲିଷ୍ଟିନ୍‌କୁ ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ କରିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ପରସ୍ପର ସହ ଲଢ଼ିବା ଆରମ୍ଭ କରି ଦେଇଛନ୍ତି । ଶୁଣିବାକୁ ମିଳୁଛି ଯେ, ପାକିସ୍ତାନ ଓ ଇରାନ ସଂଘର୍ଷ ଚାଲିଛି, ଆଉ ପରସ୍ପର ଉପରେ ବୋମା ମାଡ଼ କରୁଛନ୍ତି । ତେବେ ଏପରି ଭୟାବହ ପରିସ୍ଥିତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଛି । ଅଲ୍ଲାହତାଲା ଏହି ମୁସଲମାନ ରାଷ୍ଟ୍ରମାନଙ୍କର ଶାସକମାନଙ୍କୁ ସଦ୍‌ବୁଦ୍ଧି ଓ ସତ୍‌ଜ୍ଞାନ ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଦୁଆ କରିବେ । ଅଲ୍ଲାହତାଲା ବାସ୍ତବରେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ନିଜର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହୃଦୟଙ୍ଗମ କରିବାକୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରଦାନ କରନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପାଲଟି ଯାନ୍ତୁ ।

ଖୁତବାର ପରିଶେଷରେ ମହାମାନୟ ହଜୁର ଅନୂର^{ଅ.ବ} କହିଲେ; ନମାଜ ଜୁମା ପରେ ମୁଁ ଦୁଇଟି ଜନାୟାଃ ଗାଏବ ପାଠ କରାଇବି । ପ୍ରଥମ ଜନାୟାଃ ଶ୍ରୀମାନ ସୟଦ୍ ମୌଲୁଦ୍ ଅହେମଦ୍ ସାହେବ ପୁତ୍ର ସୟଦ୍ ଦାଉଦ୍ ମୁଜଫର୍ ଶାହ ସାହେବଙ୍କର ଅଟେ । ସେ ହଜରତ ମୁସଲେହ ମଉଦ^{ଅ.ଅ} ଓ ସୟଦାଃ ଉନ୍ନେ ତାହିର ସାହେବାଃଙ୍କର ନାତି ଆଉ ମୋର ଖାଲାପୁଅ ଭାଇ ତଥା ମୋ ପତ୍ନୀଙ୍କ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭ୍ରାତା ଥିଲେ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଜନାୟାଃ ଶ୍ରୀମାନ ଆକମିଦ୍ ଅର୍ ମୁହମ୍ମଦ୍ ସାହେବ ସଦର୍ ଜମାଅତ ମେହ୍‌ଦିୟାବାଦ୍ ଏବଂ ତୁୟି ଅଞ୍ଜଳ ଅର୍ଥାତ ବୁରକିନାଫାସୋ (ଆଫ୍ରିକା) ନିବାସୀଙ୍କର ଅଟେ । ପ୍ରିୟ ହଜୁର ଅନୂର^{ଅ.ବ} ଉଭୟ ମୃତକଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ପ୍ରାପ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଦୟା ଓ କ୍ଷମା ଆଚରଣ କରିବା । ତାଙ୍କ ପରିଜନମାନଙ୍କୁ ଯୈର୍ଯ୍ୟ ଲାଭ ହେବା ତଥା ମୃତକଙ୍କର ପୁଣ୍ୟାବଳୀଗୁଡ଼ିକୁ ସେମାନେ ଅବ୍ୟାହତ ରଖିବାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ଲାଭ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଦୁଆ କଲେ ।

ଅଲ୍‌ହମ୍‌ଦୁ ଲିଲ୍ଲାହି ନହ୍‌ମ୍‌ଦୁହୁ ଓ ନସ୍‌ତଇନ୍‌ହୁ ଓନସ୍‌ତଗଫିରୁହୁ ଓନୁମିନ୍‌ ବିହି ଓନତଓକକଲୁ ଅଲୈହି ଓ ନଉଜୁବିଲ୍ଲା ମିନ୍ ଶୁରୁରେ ଅନ୍‌ଫୁସିନା ଓ ମିନ୍ ସଇସାତି ଆମାଲିନା ମଇଁ ସହ୍‌ଦିହିଲ୍ଲା ଫିଲ୍‌ମୁଜିଲ୍ଲା ଲହୁ ଓମଇଁ ସୁଜ୍‌ଲିଲ୍‌ହୁ ଫିଲ୍‌ ହାଦିସ୍‌ ଲହୁ ଓନଶ୍‌ହୁଦୁ ଅଲ୍‌ଲିଲ୍‌ ଇଲ୍‌ଲିହା ଇଲ୍‌ଲିହୁ ଓନଶ୍‌ହୁଦୁ ଅନ୍ନା ମୁହମ୍ମଦନ୍ ଅବ୍‌ଦୁହୁ ଓରସୁଲୁହୁ । ଇବାଦଲ୍ଲାହି ରହ୍‌ମକୁମୁଲ୍ଲାହା ଇନ୍‌ଲିଲ୍‌ହା ସ୍‌ମୁରୁବିଲ୍ ଅଦ୍‌ଲେ ଓଲ୍ ଇହ୍‌ସାନି ଓଇତାଲ୍‌ଜିଲ୍ କୁରବା ଓସ୍‌ନହା ଅନିଲ୍ ଫହ୍‌ଶାଲ୍ ଓଲ୍ ମୁନକରି ଓଲ୍ ବରଇ ସଇଜୁକୁମ୍ ଲିଅଲ୍‌ଲିକୁମ୍ ତଜକ୍ କରୁନ୍ ଉପକ୍‌ରୁଲ୍ଲାହା ସ୍‌ପକ୍‌ରୁକୁମ୍ ଓଦ୍‌ଉହୁ ସ୍‌ସ୍‌ତଜିବ୍ ଲକୁମ୍ ଓଲ୍‌ପିକ୍‌ରୁଲ୍ଲାହି ଅକ୍‌ବର ।

Khulasa Khutba Juma Huzoor Anwar a.b.a In Odia
19th January 2024